

Dopisi.

Iz Novocerkovske dekanije. (Blagoslovljenije kapelice v deželni hiralnici v Vojniku.) Vsled prošnje župnika gosp. F. Ferenčaka došli so dne 24. junija naš premilostljivi gospod knez in škof v Vojnik, da blagoslovijo čedno kapelico v novi hiralnici Vojniški. Brez dvoma vtrjeni vsled težavnega apostolskega romanja po Šaleški in Laški dekaniji, kateri so obiskovali prejšnje tedne in dneve, došli so semkaj, da izvršijo to blagoslovljenje. Vojniški farani smejo pač prav posebno ponosni biti na svojega kneza in vladiko, kajti pred 16 leti so tukaj, da-si kratko časa, opravljali službo dušnega pastirja. Zato so jih pa Vojničani tudi prav slovesno sprejeli. Pa ne le blagoslovili so knez in škof kapelo in hišo, služili ondi sv. mašo obiskali in tolažili bolnike, temveč govorili so tudi sladke in tolažbe polne besede vsem navzočim Vojničanom in gostom. Kakor je sv. apostol Pavel vsem ljudem oznanjeval in iz srca voščil mir božji in milost božjo, ki sta najvišji dobroti pod milim nebom, tako so prevzvišeni knez in vladika tudi vsem v oni hiši krščanskega usmiljenja želeli mir in milost božjo, pa tudi popisali one studence, iz katerih nam je zajemati te nebeske darove. — Prijazni oskrbnik Vojniške hiralnice je oskrbel prevzvišenemu gostu in drugim došlim gospodom primeren zajutrek, nato pa so se premilostni knez podali k svojemu nekdanjemu župniku, ostali so v prijaznem razgovoru ondi pri obedu ter zapustili zopet župnijo, katera njim ostane vedno v najboljšem spominu. Vsled prehlajenja in mnoge truda doždeval se nam je glas mil. nadpastirja bolj rahel, kakor druge poti. Bog daj, da zopet okrevajo, kajti potrebujejo se za letos novih krepkih močij za apostolsko svoje delovanje.

Iz Prihove. (Različne stvari.) Jočejo se ljudje, kjer jim režejo njive in travnike, da bo šla ondi nova železnica. Zemlje nam Prihovljanom ne jemljejo, pa iz zemlje, ker naložili so nov davek za železnico. Naj bo v božjem imenu; pa to bi prosili, da se nam tudi kaj stori. Naša mehka cesta je v grdem vremenu taka, da se živina neznansko trudi in vozovi razklopočejo. Združite se merodajni možje, gotovo bote tam uslišani, kjer se tudi iz vaših davkov skrbi za ceste. Trdno cesto potrebujete za sebe. Še iz drugih vzrokov se pobrigajte! K nam pridejo drugo leto preimeniten gost in gospod cele škofije, mil. knezoškof birmovat in se samo ob sebi zastopi, da se spodobi jih slovesno sprejeti, toraj cesto tako napraviti, da bo mogoče tudi v grdem vremenu blizu priti. Enake slovesnosti, kakor o sv. birmi, so pa vsako leto. Prihova je romarska božja pot, kaj se mora vse gor zvoziti, koliko ljudi in blaga! Ali mislimo, zato se naj za cesto najbolj skrbi, ker fara veliko plačuje v ta namen in ona bi naj ne imela nič hasni od tega? Živo pogrešamo pošte. V sosednji fari se mi je reklo, da dobivajo pisma vsaki teden po trikrat redno, ker so edini. Enkrat pošlje županstvo, enkrat župnik, enkrat šola. Edinost in nekaj stroškov pomaga. Dne 22. junija se je v Zgornjem Grušovju trileten otrok ožgal z žveplenkami, da je še tisti den umrl. Starši, pazite na otroke, da ne pridejo do žveplenk, da ne bote imeli sitnob pred sodnijo in greha na vrsti! Dobri Bog nam je dal letos veliko črešenj. Po vinogradih skropijo pridno, pa vedi vsak, da trsje bo rodilo, ako Boga ob enem prosiš in na njega zaupaš, tvoje delo samo ne bo imelo vspeha.

Od Laškega. (Slovenci, častimo sv. brata Cirila in Metoda!) Zopet je prišel v katerem je dana katoliškim Slovincem ugodna prilika, da pokažemo očitno, svoje versko in narodno prepričanje. Pokažimo vselej očitno vsemu svetu, da nam je sv. vera najdražji zaklad; njo sta nam sveta brata in naša apostola, sv.

Ciril in Metod oznanjevala in sicer v našem milem nam razumljivem slovenskem jeziku, za kar sta tudi veliko hudih bojev prestala. Drugič pa pokažimo, da smo tudi zavedni Slovenci, da znamo ceniti naše zaslužne moze, kateri so se trudili za naš dušni in telesni blagor. V prvi vrsti sta gotovo ta dva sv. brata. Toraj počastimo nju toraj vedno na večer 4. julija z lepo gorečimi kresovi, naj pokažemo, da tudi naša srca gorijo enako kresom za čast božjo in v slavo izvoljencev božjih!

Iz Podčetrčka. (Zlate poroke.) Lepa, redka svečanost se je v naši mali, pa imenitni župniji v kratkem času dvakrat vršila: dve zlati poroki. Na binkoštni ponedeljek pristopila sta v cerkvi-podružnici »Matere božje na pesku« pred altar dva zakonska starčka — mož in žena — ki sta si leta 1842 v Žusemu obljubo zakonske ljubezni in zvestobe storila, da bi se Bogu za milost zahvalila, ki jima je dal zlato poroko dočakati: Jožef Žekar, umirovljeni rudokop, in njegova tovaršica Katarina, roj. Zapušer. Žekar je bil vojsčak, in je marsikatero grenko prestal. V rudokopni jami pa ga je zadela nesreča, katere znamenja bo celo svoje življenje nosil. V rudokopu za železno rudo morajo rudo razstreljavati, in pri takem poslu se je enkrat prah prenašlo užgal, in smodnik se mu zažene v obraz. Pri tej nesreči je zgubil luč enega očesa. Pomenljivo za oba starčka je, da sta čvrsta in zdrava na duši in telesu, še sivih lasij nimata. Iz te rodovine služi eden ud v vinogradu (Gospodovem, in ako Bog da, bode se v kratkem času unuk zlatoporočencev v to službo odločiti zamogel. Oskrbnik nekdanj Mullej-evih rudokopov je starčkoma in njihovej rodbini poskrbel lepi obed. V nedeljo po prazniku sv. Rešnjega Telesa sta pa prišla druga dva zakonska starčka mož in žena — v župnijsko Podčetrško cerkev, da bi ravno tam, kjer sta si leta 1836 — tedaj pred 56 leti — zakonsko ljubezen in zvestobo obljubila, tudi ponovila in se dobremu Bogu za toliko milost očitno zahvalila: Lovrenc Knap, po domače Kralj in njegova tovaršica Marija, roj. Pajek. Bil je Lovrenc Knap nekdanj premožen posestnik in zanesljivi voznik, in še zdaj spoštovan zavoljo svojega moštva. Po cerkveni slovesnosti pripravili so starčkoma njih otroci primerno veselico, katere se je vdeležilo obilno unukov, zlahte in dobrih sosedov. Bog jih ohrani mnogo let!

Od Sv. Jošta na Kozjaku. (Kresi in marsikaj.) Navada Slovencev je, da na predvečer Sv. Janeza Krstitelja žejejo po gorah in planinah krese. Tudi letos se je to zgodilo, vendar v manjšem številu, kakor druga leta. Med tem, ko je dopisnik lansko leto iz 1107 metrov visocega Špič-hriba nastel nad 80 kresov v Celjski okolici, po Savinjskih in Šaleških gorah do Koroške meje, gorelo je letos le okoli 50 kresov. Slovenci, ne opuščajte prelepe navade svojih pradedov. Nadomestite opuščenost! Zakurite vselej na večer 4. julija v čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu po vseh slovenskih gorah in planinah prav mnogo kresov. Naš č. g. župnik Pavel Hrovat so nam oskrbeli za Božje Telo novi baldahin, veliko bandero in dve banderici. Opravo je izdelala gospa Ana Hofbauer v Ljubljani iz pravega rdečega damasta, prav solidno in po nizki ceni. Kaj lepe so podobe od domačih slikarjev. Imenovanka je vredna našega zaupanja bolj, kakor Dunajske firme. Dež na dež, kaj bo? zdihuje naš kmet. Od velike noči do zdaj nismo imeli skupaj 10 solnčnih dni; dež in megla se vrstita medsebojno. Poljska dela zaostajajo, segnjilo nam bode pa pokošeno seno. Bog se usmili kmeta trpina!

Od Sv. Marjete pri Ptui. (Spomin — nevihta.) Dne 17. junija smo pokopali moža stare korenine, Andraša Trunka iz Formina, očeta vpokojenega gospoda župnika Trunka. V mladosti je obiskoval tudi

latinske šole v Mariboru ter bil tovariš prečastitega prostá Matjašiča in gvardijana Jesiha. Pokojnik je bil veren kristjan in dober Slovenec. Omeniti je, da je imel že več let pripravljeno in pri vinogradu shranjeno mrtvaško krsto, na katerej sedé je najlažje, kakor je pravil, pobožno molil sv. rožni venec. Huda nevihta je razsajala 15. in 17. junija po Halozah v Barbarski in Završki župniji. Na Vidovo je toča s silnim nalivom vničila vinograde v Paradiži, Gruškovci in Brezovci, v Belskem vrhu in Hrastovcu; v petek, dne 17. junija pa še je hujša toča pobrala, kar je na Vidovo še ostalo v občinah Paradiž, Pohorje. Silni nalič pa je zablátil njive in travnike in poškodoval tudi vinograde tam, kjer ni klestila toča. Res usmiljenja vredni Haložani.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Minister grof Taaffe se ni ozdravel, ali moral je že v soboto potolažiti nemške konservativce v državnem zboru, v nedeljo pa nemške liberalce na svojem domu. Le-tem ni po volji, da vlada noče vstreči njih željam, ampak se prizadeva, da vstreže tudi drugim strankam, kolikor je mogoče. Kakor se kaže, minister ni vtolažil nemške gospóde, no kako tudi, saj tirja ta gospóda od njega preveč — to, da potisne vlada posebno Slovence in Čehe na steno ter se vrže popolnem nemški levici pod noge! Tega pa grof še vendar ne mara, da-si je drugače precej na strani liberalne gospóde. Za sedaj še po takem torej ne dobimo liberalne vlade in ostane vse pri starem. — Načrti postav za vravnaje denarja še niso v drž. zboru v posvetovanji, ampak vzame jih zbor še le v prihodnji ponedeljek v sklepanje. Ne zna se, če je v zboru večina za-nje, brez take pa bi bilo vse posvetovanje zastoj.

Štajarsko. Predsednik višje deželne sodnije v Gradci, dr. vitez Waser šel je na odpust in se najbrž ne vrne več v svojo službo. Čas pa je že tudi za-nj, da gre v pokoj, mož je očiten in »glasen prijatelj« nemške levice in judov. Od njega slov. ljudstvo ni pričakovalo dobrot, pa jih brž tudi ni čakalo. — Župani skorej vseh nemških mest so podpisali neko izjavo, vsled katere dela vlada neki krivico nemškemu ljudstvu, ker se vzame sem ter tje kak slov. uradnik v službo pri ministerstvu, ne pa nemški. Se ve, take službe so le za Nemce!

Koroško. »Družba sv. Mohorja« postavi si v Celovci novo hišo ter se je delo že pričelo. Hiša bođe lepa v čast Slovencem, mestu pa v kinč. — Na državni gimnaziji v Celovci uči se izmed 413 učencev samo 66 slov. dijakov. To je za veliko premalo število, najbrž pa jih tiči več v izposojeni, nemški koči. Tako se godi rado, posebno pa še na koroških solah.

Kranjsko. Letna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda obhaja se letos v Postojni in sicer dne 28. julija. — Župan v Novem mestu je France Perko, mož je odločen narodnjak in uživa splošnje spoštovanje svojih someščanov. — V mestnem zastopu v Ljubljani so dali ulicam nova imena in kar je dobro, samo slovenska. Nemcem bođe pa to v oči in so torej velik krik zagnali po nemških listih, se ve, da brez uspeha.

Primorsko. Za slov. katol. shod v Ljubljani dela se tudi v Gorici marljivo, toda tudi tam je nekaj ljudij, katerim shod ni po volji. Sam Bog znaj, odkod da prihaja pri nas tolika nesloga! Skorej pri vsaki stvari, ki se pri nas spočne, postavi se kdo po konci, češ, da mu

ne ugaja in brž se mu jih še kaj drugih privesi na noge, češ, da tudi njim ni po volji!

Tržaško. Mestni zastop v Trstu kaže sedaj že nekaj prijazniše lice za novo slov. ljudsko šolo, za dve, pravi, pa ni nobene potrebe. Sedaj je torej na slov. stariših, da se oglasijo ter prepričajo zastop, da boste še dve premalo. — Zadnja veselica »slov. čitavnice« v Divači je bila velika in pomenljiva, tudi v narodnem oziru ne ostane brez uspeha.

Hrvaško. Odkar je vlada razpustila mestni zastop v Zagrebu, je vse tiho po mestu, toda ta tihota je enaka oni pred nevihto. Upajmo, da tudi to preboli hrv. ljudstvo, kakor že marsikatero drugo rano, vsékano od madjarske sekire!

Ogersko. Novi ogerski primas, nadškof Vaszary dela na to, da se poravna prej ko prej razpor med vlado in katol. cerkvo, ni pa še gotovo, če se mu posreči, kajti vladi, posebno še grofu Czaky se mili preklicati svojo odredbo, ki je kriva razporu. — Vrnava denarja ima pri Ogrih veliko zagovornikov, saj pa tudi lahko, kajti največ koristi bođe iz nove veljave za Ogre.

Vunanje države.

Rim. Sveti oče Leon XIII. pripravljajo novo okrožnico do laskih, španjskih in ameriških škofov in v njej se obravnavlja spomin 400letnice odkritja Amerike in proslavljenje Kristofa Kolumba.

Italijansko. Nova vinska carina stopi nasproti naši državi v veljavo dne 28. avgusta. Carina bođe torej na italijanska vina poslej le 3 fl. 75 kr. za hektoliter. — Tudi v Italiji je že mož, katerim preseda monarhija in ti bi radi prej ko prej republiko, ali doslej še nimajo veliko moči in zato se ne vdeležijo še nobenih volitev, pač pa rijejo na tihem zoper monarhijo.

Francosko. Volitve za generalne svete se vršijo dne 31. julija; 130 poslancev in 60 senatorjev ima strahú, da pri njih propade, zato pa so že blizo vsi na nogah, da pregovorijo volilce za-se. Te nesrečne volitve! — Morilec Ravachol se ne kesa svojih zločinstev, tudi ne prosi milosti, pač pa anarhisti, njegovi tovariši, strašijo vladne može, da se poplača kedaj njim, če se usmrti »brat« Ravachol. Blagi so vam to ljudje!

Angleško. Od dne 1. julija imajo nove volitve za državni zbor. Kolikor pa je doslej voljenih, ni nobena stranka na izgubi, ker so se izvolili povsodi prejšnji ali njim enaki poslanci. Ubogim Ircem obeta se veliko, toda znamo, koliko se daje tega, kar se obljubi o volitvah.

Nemško. Cesar Viljem II. se je podal na Svedsko in vresničuje se, da je cesar prav »potnik«. — Veliko nejevoljo je vzbudil knez Bismarek s svojim »blebetanjem« na Dunaji pri nekaterih, posebno na dvoru cesarja Viljema. Resnica pa je, da Bismarek ni več tisti »železni mož«, kakor je bil svoje dni. Sedaj ima še manj upanja, da pride kedaj v svojo službo in če bi prišel, ne mogel bi več kaj doseči, ker mu nihče ne zaupa.

Rusko. Vlada ima novo nevoljo, kajti na jugu se je prikazala kolera. Da-si še ljudij ni veliko vsled nje umrlo, vendar pa je širil strah pred kolero globoko v deželo. Vlada je storila, kar se je dalo, da se bolezen ne zavleče v druge kraje. Bolezen razsaja v Astrahanu, v Baku, v Tiflisu.

Bolgarsko. Princ Koburski še biva na Dunaji pa pride še v tem mesecu nazaj v Sofijo. — Sodnijske obravnave se končajo v tem tednu zoper Dzudzova in tov. Dolžijo jih, da so ustrelili ministra Belčeva pa bi bili radi še tudi kneza Ferdinanda. Vsi tajijo, vendar pa so brž ko ne bili vsaj v zvezi z morilci.

Tursko. Najprej dobijo Turki kolero v deželo, ako se razširi; podobna bolezen se je že prikazala in